

EDITORIAL

La Llei de Normalització Lingüística

En el BOCAIB núm. 160 de dia 28.12.89 apareix publicada la nova Ordre de la Conselleria de Cultura, Educació i Esports per la qual s'estableix el **Pla de Reciclatge i Perfeccionament del Professorat** i s'hi fixen les titulacions que cal tenir per tal de realitzar l'ensenyament de i en llengua catalana.

Les diferències més notables entre la nova ordre i la de dia 29 de setembre de 1986 són les següents:

Mentre que a l'ordre de 1986 s'especificava la necessitat de tenir titulació de **Professor de Llengua Catalana** per a impartir l'assignatura de català al cicle mitjà d'EGB, ara es pot fer amb el **Diploma de Capacitació**.

Les diferències més substancials s'estableixen en allò que fa referència a l'ensenyament en llengua catalana. La novetat rau en la nova titulació: **Certificat d'Aptitud Docent** (aconseguit amb la superació de Llengua catalana I i II i el seminari d'especialitat: terminologia i recursos didàctics), que permet fer classes en català al cicle superior d'EGB i a tot l'ensenyament mitjà. Quant a aquest punt, no s'entén perquè per obtenir el **Diploma de Capacitació** s'exigeix haver cursat Didàctica I, precisament als mestres que han fet didàctica en els seus estudis i són capaços d'aplicar-la a qualsevol assignatura, i no per al **Certificat d'Aptitud Docent**. Aquesta discriminació no sembla tenir cap fonament, per la qual cosa demanam que aquesta qüestió sigui revisada.

Aquest canvi de pla representa una rebaixa en els nivells de qualitat que no es correspon amb la declaració expressada en el preàmbul de l'esmentada Ordre, on diu «Pel que fa a l'ensenyament de la llengua catalana, cal exigir el màxim de garanties lingüístiques i didàctiques al professorat». El fet que el cicle mitjà s'incrementarà amb el sisè curs d'EGB

reforça el nostre punt de vista d'exigir el títol de *Professor de Llengua Catalana*, tal com vàrem comunicar a la Conselleria com a esmena a l'avant-projecte d'aquesta Ordre.

En conclusió, valoram positivament aquests intents d'adequació del reciclatge del professorat a la realitat existent, però siguem sincers, no n'hi ha prou, ni d'un bon tros, amb aquestes disposicions.

L'Administració és qui ha de desenvolupar en totes les seves possibilitats la Llei de Normalització Lingüística quant a l'ensenyament, puix que d'aquest compliment depèn la identitat pròpia del nostre poble en front a l'assimilació cultural i lingüística. És molt el que ens hi jugam. En aquest aspecte, a més a més, la Conselleria hauria d'elaborar uns continguts de l'àrea de ciències socials, en què es reflecteixi la realitat socio-cultural de les Illes Balears i la seva àrea cultural. Aquests seran de gran orientació i ajuda al professorat per elaborar l'escaient disseny curricular bàsic dels centres amb més garanties de recobriment nacional.

Al mateix temps, exigim més *sensibilitat* a la Conselleria de Cultura, Educació i Esports envers el compliment de les seves mateixes disposicions en matèria d'ensenyament en català. D'entre molts altres casos, només n'esmentarem un: l'ordre de dia 29.9.86 preveu l'establiment de proves per a la superació del reciclatge i que aquestes «*proves d'accés es realitzaran el juny i setembre de cada any en les dates en què, oportunitat i amb una antelació d'un mes, s'anunciaran en els mitjans de comunicació social de Balears*». Fins ara, i han passat tres estius, no se n'ha convocada cap.

Cal esmentar aquí la gran tasca desenvolupada al respecte per una gran part del professorat que ha fet molt més del que estava obligat. Però en

queden molts que encara no veuen la necessitat de fer aquest esforç reclamat pels sectors més conscientzats de la nostra societat. El reciclatge és un deure per a tots els ensenyants de les Illes i l'Administració l'ha de facilitar mitjançant la possibilitat de realitzar-lo durant la jornada de treball. El fet contrari, l'actual, és un gran greuge comparatiu en relació amb la resta del funcionariat, que l'hi fan. Quant a l'organització d'aquests cursos als centres, s'hi podria aplicar la modalitat experimentada a l'ensenyament mitjà amb les modificacions escaients. Per altra banda, es fa del tot necessari el canvi del pla d'estudis de l'Escola de Formació del Professorat d'EGB per tal que ja no calgui reciclar uns professionals recents acabats de sortir.

Esbrinam, amb la lectura de l'Ordre, la possibilitat de la creació d'un organisme que faria visites de control i comprovació als mateixos centres. No se n'hi especifiquen altres dades com qui en faria el seguiment, quines competències tindria... En general, el que més ens desagrada és el joc continu de paraules *màxims* i *mínims* sense especificar més, contradictori en diverses ocasions, i qualche vegada perillós, com quan s'afirma de convalidacions: «un nivell *mínim* de coneixement de la llengua pel que fa al professorat i exclusivament dins l'àmbit de l'ensenyament en català». Respecte a la necessitat de seguir demanant permís per a fer les classes en català, l'STEI creu que l'Administració hauria de desfer-se d'aquest precepte degradant i hauria de considerar tot l'ensenyament catalanoparlant, tret d'aquelles aules específicament considerades en castellà. I hauria de tenir la pruija de mantenir-les-hi malgrat els possibles trasllats del professorat. Aquest és un dret constitucional i no hi volem renunciar.